

קיצור הדף היומי

יום שני, י"ח בכסלו תשפ"ב

תענית י

ארץ ישראל

- נבראת תחילה וכל העולם לבסוף,
- משקה אותה הקב"ה בעצמו,
- שותה מי גשמים,
- שותה תחילה משל למגבל שמניח הפסולת

'חשכת מים' וכתוב 'חשרת מים'

רי"ו: שממתיקין ומתכשירין בעבים. ורי"ה: ענן חשוך מרובין מימיו.
מים העליונים במאמר תלויים - כרי"ה. ר"א: מעש"י של הקב"ה

העולם שותה ריב"ל: מתמצית גן עדן, תנא: מתמצית בית כור תרקב.

ארץ מצרים

ת' פרסה על ת' פרסה, והוא אחד מס' בכוש. וכוש אחד מס' בעולם, ועולם אחד מס' בגן, וגן אחד מס' לעדן, ועדן אחד מס' לגיהנם. נמצא, כל העולם כולו ככיסוי קדרה לגיהנם.
וי"א: גיהנם אין לה שיעור, | וי"א: עדן אין לה שיעור.
• 'שוכנת על מים רבים רבת אוצרות' - אוצרותיה מלאות בר
רב: בבל עשירה שמגדלת בלא מטר, אבי"י: לפי שהיא לחה.

בשלושה במרחשון שואלין את הגשמים.

רבנן גמליאל: בשבעה בו, מ"ז יום אחר החג, כדי שיגיע אחרון שבישראל לנהר פרת.

• ר"א הלכה כר"ג

שמוא הלכה כחנניה: בגולה עד ששים בתקופה מכניסים עצים לאוצר

...

יום ששים לרב: כלאחר ששים ומזכירים. וכן הלכה.

ולשמואל: כלפני ששים ולא מזכירים,

סימן רב: עליונים שבא"י צריכים מים, שמואל תחתונים שבבבל א"צ

מים

הגיע י"ז במרחשון ולא ירדו גשמים היחידים מתענין ג' תעניות, אוכלין משחשיכה, ומותרין במלאכה, וברחיצה, ובסיכה, סנדל, ובתשמיש המטה.

הגיע ר"ח כסליו ולא ירדו גשמים כ"ד נוזרין ג' תעניות צבור

יחידים ר"ה היינו רבנן. מתענין שלש תעניות שני וחמישי ושני.

ואין מתחילין בחמישי וקמ"ל שאפי' ביחיד חיישי' להפקעת שערים, שמתענין בה"ב ומפסיקין בר"ח וביו"ט דמגילת תענית

...

• ת"ר: כל תלמידי חכמים יחידים ואל יאמר איני ראוי להיות

יחיד,

יחיד - כל שראוי למנותו פרנס על הצבור,

תלמיד כל ששואלין אותו דבר הלכה בלמודו ואומר, ואפילו במסכת דכלה.

לר"מ: לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד עושה, תלמיד עושה.

רבי יוסי: עושה, וזכור לטוב. - שאין שבח הוא לו, אלא צער.

...

• המתענה על צרה ועברה, חולה ונתרפא - מתענה ומשלים.

• ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענין מתענה עמהן

• ממקום שמתענין למקום שאין מתענין - מתענה ומשלים.

• שכח ואכל אל יתראה בפני הצבור, ואל ינהג עידון בעצמו,

יעקב לבניו: למה תתראו- אל תראו עצמכם כשאתם שבעין,

בפני עשו וישמעאל, כדי שלא יתקנאו בכם.

יוסף לאחיו: 'אל תרגזו בדרך', אל תתעסקו בדבר הלכה, בדרך

והך דשני ת"ח ואין ביניהן דברי תורה ראויין לישרף,

- היינו לגרוס, אבל להעמיק אסור בדרך,

במתניתא: אל תפסיעו פסיעה גסה,

שנוטלת אחד מת"ק ממאור עיניו של אדם.

והכניסו חמה לעיר- שלעולם יצא ויכנס בכי טוב,

• ר"ח: המהלך בדרך אל יאכל יותר משני רעבון.

א. מצד קושי מעיים, ב. שמא יחסר לו אח"כ.

נפק"מ א. בספינה דאין קושי מעיים ב. מכפר לכפר דאין חשש מזונות

ר"פ: כל פרסה אכל לחם אחד שסבר דמשום חולי מעיים.

לעלי"ג הר"ר חיים גליק

[לינק להצטרפות](#)